

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ І ТЕХНОЛОГІЙ

Кафедра менеджменту, публічного управління та адміністрування

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«ІННОВАЦІЙНИЙ ВИМІР УПРАВЛІННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»

в рамках виконання науково-дослідної теми

*«Управління та адміністрування для забезпечення національної системи
стійкості України в мінливих безпекових умовах»*

02 червня 2023 року

КИЇВ – 2023

УДК 005.591.6:316.334.3

JEL M, L 82, L 83, O32

У збірнику представлено матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Інноваційний вимір управління соціокультурною діяльністю в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення».

Матеріали подано у авторській редакції. Редакційна колегія може не поділяти думок авторів. За достовірність даних та унікальність поданого до друку матеріалу відповідальність несуть автори.

Матеріали призначено для користування широким колом зацікавлених осіб: науковцями, викладачами закладів вищої освіти, працівниками органів державної влади, фахівцями сфери соціокультурної діяльності, підприємцями, здобувачами вищої освіти тощо.

Друкується за рішенням Вченої ради Інституту управління, технологій та права ДУІТ, протокол No 6 від 26 червня 2023 р.

Редакційна колегія:

Голова:

Надія БРАЙКОВСЬКА – ректор ДУІТ, кандидат технічних наук, професор, Почесний працівник транспорту України, Відмінник освіти України, Почесний залізничник.

Заступники Голови:

Юрій ДУДНИК – проректор з науково-педагогічної роботи ДУІТ, кандидат педагогічних наук;

Павло СКОК - проректор з наукової роботи ДУІТ, кандидат наук з державного управління, доцент;

Світлана БОНЯР – в.о. декана факультету управління і технологій ДУІТ, доктор економічних наук, професор;

Члени оргкомітету:

Тетяна СЕМЕНЧУК - кандидат економічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування ДУІТ

Ірина ТАРНОВСЬКА - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування ДУІТ, відповідальний секретар.

Інноваційний вимір управління соціокультурною діяльністю в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 02 червня 2023 року). К.: ДУІТ . 2023. 170 с.

ЗМІСТ

Вітальне слово учасникам конференції..... 9

СЕКЦІЯ 1

**СУЧАСНІ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЮ
ДІЯЛЬНІСТЮ**

Dluhopolskyi Oleksandr, Kozar Uliana
BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF IMMIGRATION PROCESS IN SOCIAL-
CULTURAL AND ECONOMIC SPHERES..... 13

Бабич В.А., Семенчук Т.Б.
РОЗВИТОК КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ..... 15

Вєдєнєєв Д.В.
ПРОБЛЕМАТИКА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЙНО-КУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ
В КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ОБОРОННО-БЕЗПЕКОВИХ ДОКУМЕНТАХ
УКРАЇНИ..... 17

Власова В.П., Добровольська Д.-С.
ВПЛИВ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА НА
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ
КОМПАНІЙ..... 21

Дибчук Л.В.
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ..... 23

Наумік-Гладка К.Г., Петренко О.М.
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ ТА
ПРАКТИКИ МЕНЕДЖМЕНТУ КОНФЛІКТІВ..... 26

Оношко Т.М., Семенчук Т.Б.
ДЕФІНІЦІЯ ІМІДЖУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ В
КРИЗОВИЙ СТАН ЕКОНОМІКИ..... 28

Осипова Є.Л., Нескоромнов О.Р., Левченко Н.І.
ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ
СИСТЕМИ..... 31

Порфіренко В.І., Петров І.С.
УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ ТА
ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИМ ВИХОВАННЯМ МОЛОДІ ТА ЮНАЦТВА У
СУЧАСНИХ УМОВАХ..... 33

<i>Сватенков О.В. Бережняк Г.Г.</i> ПЕРВИННА ПРОФІЛАКТИКА БУЛІНГУ ЩОДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИПЛІКАЦІЇ.....	36
<i>Столяренко Ол. В., Столяренко Ок. В.</i> ДЕТЕРМІНАНТИ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ В УПРАВЛІННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	39
<i>Хекало Є. М., Хекало Л. Л.</i> ОСВІТНЯ КУЛЬТУРА СУСПІЛЬСТВА ЯК ЦІЛІСНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ФЕНОМЕН.....	42

СЕКЦІЯ 2

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЗАПОРУКА СУЧАСНОГО ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

<i>Naumik-Gladka Kateryna G. Petrova Anastasiia</i> INNOVATION MANAGEMENT AS A MAIN COMPONENT FOR SUCCESSFUL PROJECTS.....	47
<i>Skhayri Sana, Andriichenko Zhanna</i> INNOVATIVE APPROACHES TO ORGANIZING LOGISTICS ACTIVITIES.....	49
<i>Tkachenko Viktoriia</i> INFLUENCE OF INFORMATIONAL TECHNOLOGIES IN CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY.....	51
<i>Yuzuk Mariia</i> PECULIARITIES OF LEADERSHIP AND MANAGEMENT OF THE TESLA COMPANY ON SOCIAL NETWORKS.....	53
<i>Баценко Л.М.</i> ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ АДМІНІСТАЦІЄЮ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	55
<i>Буток К. А., Савицька О.М.</i> ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	58
<i>Войченко Т.О.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ «СУХИЙ ПОРТ» ДЛЯ РОЗВИТКУ ІНТЕРМОДАЛЬНИХ ТРАНСПОРТНИХ КОРИДОРІВ.....	61

<https://www.unicef.org/ukraine/bullying-cyberbylling-teens-Ukraine> (дата звернення 01.05.2023)

3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню). Закон України від 18.12.2018 №2657-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-19> (дата звернення 01.05.2023)

4. Савельєв Ю.Б., Салата Т.М. Виключення та насильство: чи існує булінг в українській школі? *Наукові записки НаУКМА: Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота*. 2009. Т. 97. С. 71-75.

5. Соболев Є.Ю., Корнійченко А.О. Булінг в освітньому середовищі – детермінанти та форми. *Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Право*, 2020. № 8. С. 4–9.

6. Bullying in Schools. Problem-Oriented Guides for Police. Problem-Specific Guides Series. №12. URL: <https://www.cops.usdoj.gov>

7. Nakaznyi, M. (2022). Bullying: problem solving algorithm. *Dnipro Academy of Continuing Education Herald. Series: Philosophy, Pedagogy*, 1(1), 52-56. <https://doi.org/10.54891/2786-7005-2022-1-9>

ДЕТЕРМІНАНТИ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ В УПРАВЛІННІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Столяренко Ол. В.

д. пед.н, професор кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

Столяренко Ок. В.

к.пед.н, доцент кафедри іноземних мов
Вінницький національний технічний університет

У дослідженні ми аналізували детермінанти соціокультурної діяльності, які визначають сучасні підходи управління нею. Увагу, перш за все, привертає діалектика загальнолюдського і національного, визнання взаємозв'язку гуманістичних цінностей з новим політичним мисленням, роль молоді у сучасному світі і відповідно, особливості виховання підростаючого покоління.

Спеціальному розгляду були піддані філософсько-етичні питання, що стосуються гуманістичної спрямованості і перспективних цілей розвитку суспільства, соціально-справедливого державного устрою, зростання ваги людського фактора, олюднення економіки, визнання людини найвищою цінністю і підкреслення її провідної ролі у сучасних цивілізаційних процесах.

Сутність сучасної концепції у розвитку соціуму зводиться до

усвідомлення: а) багатофакторності суспільного прогресу; б) унікальності феномену людини, велич якої виявляється не лише у діяннях, а й у пізнанні світу, духовних дерзаннях, свободі; в) обмеження абсолютизації передбачуваності соціальних подій; г) визнання глибоко генетичного зв'язку людини і космосу. Розуміння цього безпосередньо спрямовує нас до визнання переваг гуманного і демократичного устрою суспільства, важливої ролі виховання ціннісного ставлення до людини у кожного громадянина. Воно особливо актуальне у нинішніх соціокультурних умовах.

Ми звернули увагу на таку важливу особливість нинішньої цивілізації, як *стійка тенденція до зростання автономії людини*. У минулі часи її діяльність, поведінка, життєві можливості зумовлювалися насамперед нормами тієї соціальної групи, до якої вона входила, традиціями культури, різними інститутами (церквою, державою). Звісно, і в нинішню епоху кожен з нас є членом тих чи інших спільнот. Сама ця належність та прояви участі індивіда в колективних формах суспільного життя задовольняють найважливіші потреби людини.

Але в сучасному динамічному світі вона одночасно може належати до різних спільнот, з якими вона формує соціальні зв'язки на основі вільного вибору, відповідно до власних потреб і цінностей. До того ж сучасна людина перебуває під впливом різних культур, політичних течій. А тому об'єктивно вона знаходиться у такому становищі, в якому мусить діяти, виходячи передусім із своїх інтересів, розуміння ситуації, власних потреб. Це означає різке послаблення залежності людини від зовнішніх умов, зростання рівня індивідуалізації, автономії особи, її свободи. Зрозуміло, що діяльність окремої особистості при цьому не має суперечити законам, які прийняті демократичним шляхом, а також загальнолюдським гуманістичним нормам.

Глобалізація та інтеграція виступають важливими ознаками цивілізації. Загрозу інтеграційним процесам становлять національні проблеми, які набувають форми збройного конфлікту. Існують свідчення того, як посягання на життя людей виправдовується національними інтересами. Учасники конфліктів забувають, що навіть їхні дрібні сутички здатні дестабілізувати ситуацію, вплинути на цілі регіони, призвести до руйнування вже усталених економічних відносин, культурних зв'язків, людських взаємин. Уникненню міжнаціональних конфліктів, розширення можливостей для більш повного розвитку національних меншин сприяє діяльність міжнародних (наднаціональних) економічних організацій, політичних спілок, культурних товариств, які гармонізують світ з позицій глобального розвитку.

Проявом ознаки, що розглядається, також є діяльність різноманітних об'єднань, асоціацій, які виражають інтереси різних груп людей: політиків, бізнесменів, борців за права людини, охоронців навколишнього середовища. У минулому не було такого розмаїття соціальних утворень, що пояснюється відсутністю диференційованості людської діяльності, карними законами панівних режимів, тощо.

Аналізуючи тенденцію до самовираження, індивідуалізації соціальних спільнот, ми наштовхуємося на суперечність у протіканні сучасних цивілізаційних процесів. Вона виражається в тому, що індивідуалізація і суб'єктивізація спільнот супроводжується поляризацією різних соціальних груп, їхнім протистоянням. Важко не помітити і того, що у будь-якому суспільстві існує можливість руйнівних дій екстремістських сил, залежно від політичної ситуації. Поважання права кожної спільноти на самовираження впливає і на міжнародні відносини. Набувають сили ідеї світового розвитку без війни і насилля, глобальної міжнародної безпеки та співробітництва, розв'язання суперечок мирним шляхом переговорів. Аналізуючи особливості нашої доби, можна побачити, що країни досягли певного цивілізаційного рівня розвитку. Показники багатьох із них сьогодні далекі від ідеальних. Розвиток України є нестійким. Його можна забезпечити шляхом дотримання демократичних засад управління; здійснення синтезу залишків державної власності з приватними і суспільними новоутвореннями. У найближчому майбутньому курс спрямовується на сталий розвиток і на таку суспільно-економічну формацію, що ґрунтується на сукупності приватних та суспільних форм власності на основні засоби виробництва за принципом: від кожного – за здібностями, кожному – згідно життєво-соціальних потреб, а понад – за працю, і яку можна назвати гуманістичною. Така гуманістична соціально-економічна система дозволить гармонійно поєднувати і синтезувати в єдине ціле здібності людини, приватне підприємництво, цивілізований бізнес, звичні способи ведення господарства і справедливий розподіл продуктів виробництва, чим гарантується процвітання і стійкий розвиток держави. Результат буде залежати від якісно підготовлених фахівців. Адже освіта – один із стратегічних напрямків гуманізації суспільства. Гуманізм і освіта знаходяться в тісному діалектичному взаємозв'язку: розвиток гуманістично-налаштованого суспільства реалізується завдяки освіті, яка, в свою чергу стає гуманною. Тому оволодіння гуманістичними цінностями – одне з провідних завдань освітнього процесу і виховання людини розумної. Наукове підґрунтя гуманістичної суспільно-економічної формації складає філософський компонент – діалектичний реалізм; економічний – політична економія (економічна теорія гуманізму); соціологічний – історичний реалізм; екологічний – екологія. Сформульовані основні орієнтири – ідеали гуманізму, являють собою по суті, кінцевий стан, (аттрактор), до якого на даному етапі розвитку поки що стихійно прагне суспільство, яке можна назвати детерміновано-стохастичною системою, що розвивається інтуїтивно. До досягнень діалектики можна віднести якісне відкриття нелінійної траєкторії розвитку такої системи у вигляді діалектичної спіралі. Цей факт був підтверджений у ході моделювання багатьох динамічно-стохастичних систем. На даному етапі, поки що стихійного розвитку, суспільство через відсутність закінченої, до кінця сформованої теорії гуманістичної формації може безпосередньо здійснювати реалізацію усвідомлених ідеалів завдяки системі виховання. Одночасно у розвитку такої

теорії може бути задіяний потужний науковий потенціал систем вивчення людинознавчих дисциплін і суспільствознавства.

Одним із найважливіших досягнень освітнього процесу є усвідомлення і визнання людиною загальноприйнятих гуманістичних ідеалів, досягнення їх на основі суспільної згоди, соціального партнерства та забезпечення умов сталого розвитку у третьому тисячолітті. Крізь призму цієї концепції ми аналізували особливості розвитку сучасної цивілізації і виявляли найбільш суттєві детермінанти соціально-культурного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Столяренко О.В., Коваль Ю.А. Глобалізація в руслі екологічних проблем людства і виховання гуманістичних цінностей. *Сучасні тенденції розвитку науки та освіти в умовах євроінтеграції: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* Вінниця. 29-30 березня 2022. С.81–83. URL:<http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream>

2. Столяренко О.В., Столяренко О.В. Реформування освіти України і виховання особистості в руслі ідей сталого розвитку. *Освітні аспекти сталого розвитку: матеріали VIII науково-практичної конференції Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка.* 25 травня 2023 р.

3. Stoliarenko O., Stoliarenko O., Oberemok A., Belan T., Piasetska N., & Shpylova M. (2021). Shaping a Values-Based Attitude toward Human in the Context of Postmodernism via the Structural-Functional Model. *Postmodern Openings*, 12(3), 173-189. DOI: <https://doi.org/10.18662/po/12.3/334>

ОСВІТНЯ КУЛЬТУРА СУСПІЛЬСТВА ЯК ЦІЛІСНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ФЕНОМЕН

Хекало Є. М.

викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист КЗ
«Уманський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж ім. Т. Г. Шевченка
Черкаської обласної ради»

Хекало Л. Л.

викладач вищої кваліфікаційної категорії КЗ «Уманський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж ім. Т. Г. Шевченка Черкаської обласної ради»

У всі часи система освіти у нерозривній єдності двох своїх функцій – збереження та розвитку – була основним сховищем та транслятором культурних традицій з покоління в покоління. Освіта несе відповідальність за духовне відродження сучасного суспільства, за відновлення втраченого зв'язку поколінь, за патріотичне виховання людини, за формування її толерантної